

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

KONEČNÉ ZNĚNÍ
A6-0051/2006

1. 3. 2006

ZPRÁVA

o hodnocení jednacího kola z Dohá po konání ministerské konference WTO v
Hongkongu
(2005/2247(INI))

Výbor pro mezinárodní obchod

Zpravodaj: Georgios Papastamkos

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	13
STANOVISKO VÝBORU PRO ROZVOJ	19
STANOVISKO HOSPODÁŘSKÉHO A MĚNOVÉHO VÝBORU	23
STANOVISKO VÝBORU PRO PRŮMYSL, VÝZKUM A ENERGETIKU.....	27
STANOVISKO VÝBORU PRO ZEMĚDĚLSTVÍ A ROZVOJ VENKOVA.....	31
POSTUP.....	38

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o hodnocení jednacího kola z Dohá po konání ministerské konference WTO v Hongkongu (2005/2247(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na ministerské prohlášení ze šesté ministerské konference Světové obchodní organizace (WTO) přijaté dne 18. prosince 2005¹,
- s ohledem na závěrečná prohlášení parlamentní konference WTO konané ve dnech 12.–15. prosince 2005 a 25.–26. listopadu 2004,
- s ohledem na své usnesení ze dne 1. prosince 2005 o přípravách šesté ministerské konference WTO v Hongkongu²,
- s ohledem na závěry Rady o Rozvojové agendě z Dohá po mimořádném zasedání Rady pro obecné záležitosti a vnější vztahy, které se konalo dne 18. prosince 2005 v Lucemburku (13378/05),
- s ohledem na své usnesení ze dne 12. května 2005 o hodnocení jednacího kola z Dohá po rozhodnutí Generální rady WTO ze dne 1. srpna 2004³,
- s ohledem na rozhodnutí Generální rady WTO ze dne 1. srpna 2004⁴,
- s ohledem na prohlášení WTO na úrovni ministrů z Dohá ze dne 14. listopadu 2001⁵,
- s ohledem na svá předchozí usnesení ze dne 15. prosince 1999 o třetí ministerské konferenci WTO v Seattlu⁶, ze dne 13. prosince 2001 o zasedání WTO v Kataru⁷ a ze dne 25. září 2003 o páté ministerské konferenci WTO v Cancúnu⁸,
- s ohledem na Sutherlandovu zprávu „Budoucnost WTO: jak čelit institucionálním výzvám v novém tisíciletí“⁹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 9. března 2005 o návrhu nařízení Rady o uplatňování systému všeobecných celních preferencí¹⁰,
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,

¹ Dokument číslo 05-6248, referenční údaje dokumentu WT/MIN(05)/DEC)

² Přijaté texty, 1. 12. 2005, P6_TA(2005)0461.

³ Přijaté texty, 12. 5. 2005, P6_TA(2005)0182.

⁴ Dokument číslo 04-3297, referenční údaje dokumentu WT/L/579)

⁵ Dokument číslo 01-5859, referenční údaje dokumentu WT/MIN(01)/DEC/1)

⁶ Úř. věst. C 296, 18.10.2000, s. 121.

⁷ Úř. věst. C 177 E, 25.7.2002, s. 290.

⁸ Úř. věst. C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁹ Zpráva poradní rady generálnímu řediteli Supachaimu Panitchpakdimu, WTO, prosinec 2004.

¹⁰ Přijaté texty, 9. 3. 2005, P6_TA-PROV(2005)0066.

- s ohledem na zprávu Výboru pro mezinárodní obchod a stanoviska Výboru pro regionální rozvoj, Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a Hospodářského a měnového výboru (A6-0051/2006),
 - A. vzhledem k tomu, že systém multilaterálního obchodování, který ztělesňuje WTO, přispívá k posílení bezpečnosti, transparentnosti a stability na mezinárodním trhu a k lepšímu řízení globalizace prostřednictvím multilaterálních pravidel a předpisů a řešením sporů soudní cestou,
 - B. vzhledem k tomu, že ministerská konference z Dohy zavázala všechny členské státy WTO k účasti na rozvojovém kole, jehož hlavním účelem bude podpora spravedlivějšího systému obchodování příznivějšího pro rozvojovou politiku, založeného na multilaterálních pravidlech,
 - C. vzhledem k tomu, že úspěšné završení jednacího kola z Dohy zajišťující skutečné další otevření trhu a přísnější multilaterální pravidla by mohlo významným způsobem přispět k podnícení celosvětového hospodářského růstu, rozvoje a zaměstnanosti a účinně přispět k integraci rozvojových zemí do světové ekonomiky,
 - D. vzhledem k tomu, že od zahájení jednacího kola z Dohy hrála EU při jednáních hlavní roli a předložila důvěryhodné a zásadní návrhy ve všech oblastech jednání včetně zemědělství, zatímco jiné vyspělé země a pokročilejší rozvojové země neprokázaly stejnou pružnost a stejnou míru angažovanosti,
 - E. vzhledem k tomu, že závěr jednacího kola z Dohy, který povede k další vzájemné liberalizaci světového obchodu se zbožím a službami, bude důležitým prvkem dosažení vyššího růstu, zaměstnanosti, konkurenceschopnosti v Evropské unii a dosažení cílů Lisabonské strategie,
 - F. vzhledem k tomu, že v Hongkongu byla stanovena nová konečná lhůta pro dosažení dohody o plných úpravách na duben 2006 a lhůta pro předložení návrhu na prováděcí harmonogram na červenec 2006,
 - G. vzhledem k tomu, že úsilí o splnění lhůt pro rok 2006, kterým bude uzavřeno jednací kolo z Dohy, by nemělo ohrozit dosažení ambiciózního a vyváženého výsledku, který bude odrážet rozvojové cíle obsažené v ministerském prohlášení z Dohy,
 - H. vzhledem k tomu, že nezdár při jednáních v roce 2006 představuje riziko neúspěchu jednacího kola z Dohy, což naopak může ohrozit multilaterální systém obchodování, jak jej známe nyní, a způsobit jeho nahrazení bilaterálními a regionálními obchodními dohodami, které často prohlubují nerovnosti mezi rozvinutým a rozvojovým světem,
 - I. vzhledem k tomu, že jednací kolo z Dohy musí přinést ve všech oblastech jednání výsledky příznivé pro rozvojovou politiku, zejména v zájmu chudších a ohrožených rozvojových zemí,
 - J. vzhledem k existenci rozsáhlé škály situací v rozvojových zemích, které by měly jednak

přijímat závazky a zároveň by se jim mělo dostávat zvláštního a diferencovaného zacházení úměrně k míře jejich rozvoje, jakož i k míře jejich celkové konkurenceschopnosti v rámci odvětví, zatímco nejméně rozvinuté a ohrožené země by neměly být nuceny přijímat jakékoli závazky,

- K. vzhledem k tomu, že EU by měla reagovat na požadavky liberalizace obchodu v zemědělství způsobem, který bude zajišťovat udržitelnost, konkurenceschopnost i multifunkční charakter odvětví zemědělství EU,
 - L. vzhledem k tomu, že bylo schváleno konečné datum pro odbourání vývozních subvencí na rok 2013; vzhledem k tomu, že obdobného pokroku nebylo dosaženo v oblasti domácí podpory a přístupu na trh,
 - M. vzhledem k tomu, že EU je zdaleka největší světový dovozce zemědělských produktů z rozvojových zemí,
 - N. vzhledem k tomu, že ochrana geografických ukazatelů zůstává otázkou zásadní důležitosti pro EU, která má konkurenční výhody u řady vysoce kvalitních regionálních produktů,
 - O. vzhledem k tomu, že přístup na trh s nezemědělskými produkty (NAMA) představuje značné potenciální obchodní zisky pro EU i pro rozvojové země, protože průmyslové výrobky představují významný podíl jejich obchodu; rozvojové země však mají vysoké tarifní bariéry při obchodu s ostatními rozvojovými zeměmi,
 - P. vzhledem k tomu, že přístupu na trh rovněž brání významné netarifní překážky,
 - Q. vzhledem k tomu, že v oblasti služeb nedospěla jednání ještě k žádným uspokojivým výsledkům; vzhledem k tomu, že objektivním cílem EU je další liberalizace, která by však při zachování cílů vnitrostátních politik členských států WTO a jejich práva regulovat oblast veřejných služeb měla brát ohled i na specifické potřeby rozvojových zemí na zásadě nepředepisování,
 - R. vzhledem k tomu, že zdokonalení pravidel WTO týkajících se pomoci v obchodování, antidumpingu a ostatních oblastí by prospělo všem členským státům WTO, neboť by vedlo ke zlepšení právní jistoty, snížení nákladů na obchodní výměnu a umožnilo by předcházet jejich zneužívání nebo protekcionistickému používání,
 - S. vzhledem k tomu, že proces globalizace a role, kterou hraje WTO, jsou často nesprávně vykládány a chápány a že je třeba posílit zodpovědnost a transparentnost ve WTO,
1. znovu opakuje, že je přesvědčeným zastáncem multilaterálního přístupu k obchodní politice a podporuje WTO jakožto garanta mezinárodního obchodu založeného na pravidlech; zdůrazňuje, že neúspěch multilaterálních jednání a posun k bilaterálním/regionálním dohodám by vedl k nevyváženému procesu liberalizace a nerovnoměrnému rozvoji, a to zejména na úkor nejméně rozvinutých zemí;
 2. lituje dosavadního pomalého pokroku při jednáních a předem vyjadřovaných nízkých ambic, pokud jde o výsledek ministerské konference v Hongkongu; upozorňuje na to, že

takto nízké ambice ohrožují schopnost jednacího kola z Dohá přinést smysluplné výsledky; nicméně doufá, že ministerské prohlášení připraví půdu pro budoucí jednání v klíčových oblastech;

3. zastává přesvědčení, že bude potřebný větší závazek všech významných subjektů včetně EU, USA a nově se rozvíjejících ekonomik; vyzývá všechny členy WTO, zejména vyspělé a pokročilé rozvojové země, aby se konstruktivně zapojily do skutečných jednání s cílem dosažení úspěšné dohody; zejména apeluje na Evropskou unii, aby během bezesporu složitých a obtížných jednání v příštích měsících využila své váhy na podporu dosažení spravedlivějších obchodních vztahů na celém světě;
4. zdůrazňuje, že v situaci, kdy jsou v průběhu tohoto kola mnohé lhůty opomíjeny, nesmí být cíl pro dokončení tohoto jednacího kola v roce 2006 překročen;
5. znovu potvrzuje svou rozhodnou podporu tomu, aby se rozvoj stal jádrem rozvojové agendy z Dohá, a vyzývá rozvinuté země, jakož i pokročilejší rozvojové země, aby předložily ambiciózní cíle, stanovené v prohlášení z Dohá, s cílem zajistit, aby další kolo jednání bylo kolem rozvojovým;
6. zdůrazňuje, že se toto kolo nesmí soustředit jen na otázky zemědělství, a proto všechny klíčové oblasti by měly být projednávány paralelně, ve shodě s pojmem jediného závazku a se stejnými ambicemi a se stejným odhodláním přispět k rozvoji;
7. vítá zvýšenou míru organizovanosti a sebevědomí na straně rozvojových zemí (zejména G-90 a G-20);
8. zdůrazňuje, že závazky přijaté Komisí během jednání ohledně zemědělství v rámci Světové obchodní organizace nemohou přesáhnout rámec platného režimu SZP ani jejího pověření pro jednání;
9. soudí, že je nutné zachovat podmíněčný charakter současné nabídky Komise v rámci programu Dohá pro rozvoj a zároveň i možnost stáhnout tuto nabídku během jednání v případě neexistence uspokojujících nabídek ze strany ostatních partnerů ve Světové obchodní organizaci;
10. znovu zdůrazňuje multifunkční povahu evropského zemědělství;
11. připomíná, že s ohledem na reformu SZP v roce 2003 EU výrazně snížila domácí podporu, která narušuje obchod a požaduje podobné konkrétní závazky od ostatních obchodních partnerů; vítá omezení, které ministerské prohlášení uvaluje na „přesouvání mezi boxy“ [box shifting] prostřednictvím závazku výrazněji omezovat domácí podporu, která narušuje obchod;
12. připomíná význam lucemburské dohody pro reformu SZP, a trvá proto na nutnosti definovat opatření obsažená v „zelené skříňce“, včetně nevázané podpory;
13. zdůrazňuje, že EU navrhla zrušení svého systému vývozních subvencí do konce roku 2013 a trvá na požadavku, aby ostatní členské státy WTO přistoupily k obdobnému kroku v

oblasti vývozních úvěrů, státních obchodních podniků a potravinové pomoci; zdůrazňuje, že lhůtou pro ukončení tohoto procesu je rok 2013, a vyzývá k tomu, aby byla podstatná část vývozních náhrad zrušena v první polovině tohoto období;

14. vítá významný pokrok v dohodě o rámci na stanovení nových omezení, která mají zabránit dumpingu potravinové pomoci, která není určena pro mimořádné situace, jež představuje specifickou formu vývozních subvencí a vytváří „bezpečný box“ pro výjimky v dobré víře poskytované pomoci při mimořádných situacích;
15. navrhuje nezávislý audit souboru forem pomoci mezinárodnímu obchodu (vývozní úvěr, systémy záruk, státní podniky, potravinová pomoc atd.); navrhuje, aby cílem tohoto auditu bylo rozlišit rozdíl mezi tím, co závisí na dobročinnosti, což by mělo být pod dohledem veřejné sféry, a tím, co porušuje pravidla hospodářské soutěže mezinárodního obchodu, což by mělo být odstraněno;
16. domnívá se, že přístup na trh má velký význam pro jednání a pro provedení reformy SZP; že za těchto podmínek musí být obecný rámec snížení celních poplatků zvážen vzhledem k úsilí všech členů WTO vynaloženému při jednání o různých oblastech zemědělství a k úsilí Evropské unie v souvislosti s vnitřní podporou a podporou hospodářské soutěže v oblasti vývozu; ale zároveň musí být zachována možnost vystavit dovážené výrobky stejným požadavkům jako výrobky domácí;
17. prohlašuje s ohledem na přístup na trh, že jak pro vzorec tarifních škrťů, tak pro stanovení citlivých produktů je potřebná omezená míra pružnosti; vítá zmínky o zvláštních produktech a zvláštních ochranných mechanismech, které odpovídají požadavkům rozvojových zemí a nabízejí jim prostor pro ochranu jejich zabezpečování potravin a obživy venkovského obyvatelstva; v tomto směru vítá stanovení společného souboru specifických ukazatelů;
18. vítá dohodu o zrušení vývozních subvencí ze strany rozvinutých zemí pro odvětví bavlny do konce roku 2006, zdůrazňuje však, že toto zrušení požaduje již nedávné rozhodnutí WTO a že tyto subvence představují jen malou část subvencí, které svým pěstitelům poskytují USA; vítá zajištění přístupu na trh osvobozeného od cel a kvót na dovoz bavlny z nejméně rozvinutých zemí; nicméně je si vědom omezeného dopadu, který tato dohoda bude mít; zdůrazňuje proto důležitost dosažení pozitivních výsledků při omezování a rušení domácích podpor; domnívá se, že tato opatření by měla být doplněna programy na podporu strukturálních reforem pro zemědělce a průmysl v postižených regionech EU a opatřeními na podporu rozvoje pro rozvojové země ze strany Světové banky a Mezinárodního peněžního fondu, Rozvojového programu OSN a dalších mezinárodních institucí;
19. žádá Komisi, aby zvažila možnost zařadit do jednání o zemědělství „rozvojový balíček“ pro nejméně rozvinuté země, aby tyto země mohly řešit zabezpečení dodávek potravin a zaměstnanost na venkově, které jsou hlavními problémy související s odstraňováním chudoby;
20. shledává, že je třeba, aby Evropská unie posílila své vztahy se zeměmi, se kterými sdílíme společnou představu o zemědělství, zejména s členskými zeměmi G10 a zeměmi AKT;

domnívá se v této souvislosti, že otevření trhu Společenství plynoucí z nových závazků by mělo být vyhrazeno především nejméně rozvinutým zemím a zemím AKT; připomíná, aby byly řádně zohledněny problémy spojené s poklesem preferenční marže, která je jim poskytována;

21. soudí, že veškeré ústupky rozvojovým zemím a nejméně rozvinutým zemím by měly podléhat přísnému dodržování pravidel původu a mechanismu prevence trojstranných obchodních postupů;
22. lituje, že nenastal žádný pokrok v souvislosti s vypracováním rejstříku vín a alkoholických nápojů a rovněž v souvislosti s rozšířením chráněných označení původu na další produkty; připomíná, že tyto kroky jsou zásadní pro vyvážený výsledek jednání;
23. vyzývá k ambiciózním výsledkům jednání o NAMA, které by zaručily skutečně nové možnosti přístupu na trh včetně trhu Jih-Jih prostřednictvím zásadních škrťů v používaných sazbách s ohledem na zvláštní a diferencované zacházení, které vyžadují ohrožené rozvojové země; zdůrazňuje, že vazba mezi mírou ambicí AMA a NAMA by měla být znamenat škrty v používaných sazbách; vyzývá pokročilejší rozvojové země, aby převzaly svůj díl odpovědnosti odpovídající míře jejich rozvinutosti a zdůrazňuje, že výsledek by měl odrážet schválenou zásadu neúplné reciprocity;
24. vítá dohodu o používání švýcarského vzorce pro tarifní srážky; nicméně zdůrazňuje, že význam tohoto vzorce pro harmonizaci by neměl být snížen v důsledku stanovení četných koeficientů; podporuje pokračování v iniciativách v odvětvích, ve kterých má EU vývozní zájmy;
25. uznává, že zůstává ještě mnoho práce ke stanovení postupů a k ukončení jednání; rovněž zdůrazňuje, že obtížná rozhodnutí by měla být přijata od nynějška do 30. dubna 2006 pro úpravu tarifních srážek v takovém rozsahu jako pro úroveň koeficientů;
26. domnívá se, že je strategicky důležité, aby všichni obchodní partneři odstranili neodůvodněné netarifní bariéry, jelikož brání přístupu na trh a mohou zmařit možné výhody z tarifních škrťů, přitom je třeba, aby v rámci politik vytvořili prostor na ochranu neobchodních zájmů; vyzývá ke zvýšeným snahám v podpoře mezinárodní standardizace a vzájemném uznávání a z tohoto hlediska lituje nedostatku pokroku v rejstřících v Hongkongu;
27. lituje nedostatečného pokroku v oblasti služeb a vyzývá k posílení jednání jak na bilaterální, tak multilaterální úrovni s ohledem na zájmy zemí s oslabenou a ohroženou ekonomikou; nenutí tyto země k liberalizaci dalších oblastí služeb, čímž by byla oslabena jejich pozice; upozorňuje na to, že WTO mění strukturu metod jednání GATS; trvá na tom, že je nezbytné provést včasné posouzení dopadu; lituje skutečnosti, že závěrečné prohlášení nestanoví žádné kvantitativní cíle pro předložení revidovaných návrhů; znovu zdůrazňuje, že základní veřejné služby, jako jsou oblasti zdravotní péče, vzdělávání a audiovizuálních služeb, by měly být z liberalizace vyňaty;
28. vyjadřuje znepokojení ohledně skutečnosti, že přechodné termíny pro úspěšné ukončení jednání o službách jsou vzájemně špatně načasovány se lhůtami stanovenými pro

dokončení úprav a předložení návrhů na časový rozvrh v zemědělství a NAMA a že tyto rozdílné harmonogramy mohou zkomplikovat dosažení vyrovnaného výsledku ve všech klíčových oblastech;

29. trvá na tom, aby EU kladla ve WTO nadále důraz na liberalizaci služeb a otevření trhů, zejména v odvětví financí, turismu a distribuce, což jsou odvětví důležitá pro evropské hospodářství;
3. poznamenává, že by měla být určena spravedlivá rovnováha mezi zisky a ztrátami vyplývajícími z dohody WTO;
30. zdůrazňuje pokrok dosažený při zkoumání vztahu mezi obchodem, dluhem a financemi a žádá Komisi, aby do svých multilaterálních a bilaterálních žádostí pro své obchodní partnery z WTO začlenila nové a dokonalejší závazky GATS v oblasti finančních služeb s cílem zajistit, že je liberalizace obchodu, zejména v oblasti finančních služeb, vzájemně výhodná pro zúčastněné strany;
31. upozorňuje na to, že WTO souhlasila, že při předkládání návrhů nové právní úpravy bude usilovat o hledání takových řešení, která budou co nejméně narušovat obchod, a zdůrazňuje, že je důležité, aby Evropská unie v tomto ohledu zaujímala vedoucí postavení;
32. znovu zdůrazňuje, že úspěšné ukončení jednání musí vyústit v dosažení konkrétních rozvojových výhod ve všech oblastech jednání zejména v zájmu nejméně rozvinutých zemí a musí přispět k dosažení rozvojových cílů tisíciletí do roku 2015, vymýcení chudoby, lepšího přístupu rozvojových zemí na trhy a ekonomickou diverzifikaci rozvojových zemí, přičemž nesmí oslabit nezanitelnější hospodářská odvětví těchto zemí;
33. vítá soubor rozvojových opatření přijatý v Hongkongu, i když je méně ambiciózní, než se očekávalo; lituje však, že bezcelní a bezkvótový přístup pro produkty z nejméně rozvinutých zemí na trhy jiných rozvinutých zemí, s výjimkou 3% tarifní hranice, která pokrývá některé produkty, které jsou pro chudé země klíčové, významně omezuje přínos pro nejméně rozvinuté země; vyzývá rozvinuté a pokročilejší země, aby následovaly příkladu evropské iniciativy „Vše kromě zbraní“ při zajištění neomezeného přístupu na trh osvobozeného od cel a kvót pro nejméně rozvinuté země;
34. lituje pomalého postupu prací v důležité otázce eroze preferencí; domnívá se, že toto kolo jednání by se mělo rovněž zabývat řešením problémů eroze obchodních preferencí a snižujících se cen komodit; vyzývá Komisi, aby přispěla k nalezení možných řešení;
35. domnívá se, že zvláštní a diferencované zacházení musí být nedílnou součástí dohod WTO, rovněž se domnívá, že další postupný rozvoj trhu Jih-Jih, zejména regionální obchod, a závazek týkající se přísnějších multilaterálních pravidel bude přínosný pro hospodářský rozvoj a integraci rozvojových zemí do globální ekonomiky;
36. zdůrazňuje, že pro rozvojové země je důležitá přiměřená technická pomoc, která jim pomůže formulovat své obchodní zájmy, účinně se zapojit do jednání, splnit nové povinnosti, vyrovnat se s reformami a účinně uplatňovat pravidla WTO; rovněž zdůrazňuje potřebu přiměřet země s oslabenou a ohroženou ekonomikou k tomu, aby se

obchod stal součástí jejich národních rozvojových politik a strategií k odstranění chudoby, aniž by konkuroval jiným rozvojovým cílům; podporuje rozvoj systému „podpora obchodu“ v rozvojových zemích, které potřebují pomoc k vytvoření kapacit potřebných k využití výhod ze zlepšeného přístupu na trh, a lepších obchodních pravidel, která se zaměří na posílení obchodní a vývozní kapacity, diverzifikaci výrobní základny a nahrazení zdrojů příjmů z cel jinými fiskálními zdroji;

37. vyzývá Evropskou unii, aby vedle nových zdrojů prostřednictvím doplnění finančního výhledu zajistila financování dodatečné pomoci obchodu oznámené v Hongkongu a aby nepřesouvala zdroje již vyčleněné pro jiné rozvojové iniciativy, jako jsou rozvojové cíle tisíciletí; zároveň vyzývá k větší propojenosti mezi jednotlivými dárci;
38. vítá rozhodnutí generální rady WTO ze dne 6. prosince 2005 o dodatku k dohodě TRIPS, jehož cílem je usnadnění přístupu k lékům v rozvojových zemích;
39. vítá pokroky, kterých bylo doposud dosaženo při jednáních o podpoře obchodu; vyzývá ke stanovení multilaterálních závazků s cílem posílit právní bezpečnost, zejména v oblasti opatření na ochranu obchodu a pravidel pro padělky, zjednodušit a modernizovat obchodní postupy; zdůrazňuje zvláštní význam cílené technické pomoci v této oblasti;
40. vyzývá k posílení vynucovacích mechanismů WTO v rámci Dohody TRIPS, které jsou nezbytné pro boj proti prodeji padělků a porušování patentového práva EU; prohlašuje, že ochrana evropského duševního vlastnictví, včetně geografických ukazatelů, zůstává jednou z nejdůležitějších otázek, kterou je třeba se zabývat v rámci WTO; v tomto kontextu vítá skutečnost, že Evropská komise vyšle od 1. dubna 2006 do Pekingu patentového úředníka; zdůrazňuje, že pronikání padělků nepříznivě ovlivňuje příjmy z daní v rozvinutých zemích, pomáhá financovat organizovaný zločin na mezinárodní úrovni a omezuje stimulaci k vývoji a inovaci ve všech zemích, čímž ohrožuje vysoké investice EU do výrobků a služeb vyspělé technologie;
41. vyzývá Komisi, aby v jednáních s jinými obchodními partnery zřetelně vyjádřila, že EU neschvaluje pravidelné porušování stávajících pravidel WTO, zvláště pokud jde o duševní vlastnictví, pirátství výrobků a netarifní obchodní překážky;
42. vyzývá k posílení kázně v oblasti antidumpingu a dalších pravidel, aby se zabránilo nekalým únikům k obchodu se zbraněmi, a zároveň k zachování legitimního využívání a účinnosti těchto nástrojů;
43. trvá na tom, že všechny formy dumpingu musejí být zakázány a definovány jako vývozy za nižší ceny, než jsou průměrné plné výrobní náklady, přičemž je třeba vzít v úvahu veškeré subvence proti směru a ve směru zásobovacího řetězce i křížové subvencování;
44. upozorňuje na potřebu lepší soudržnosti a větší podpory obchodních a ekologických právních systémů a systémů politik; požaduje pokrok v oblasti obchodu s ekologickým zbožím a jasnější pravidla týkající se vztahu mezi pravidly WTO a multilaterálními dohodami v oblasti životního prostředí;
45. zdůrazňuje význam zohlednění neobchodních zájmů, jako jsou sociální, ekologické a kulturní otázky v jednacím kole z Dohá;

46. s vědomím rostoucí důležitosti sociálního rozměru obchodních vztahů lituje, že posílení vazeb mezi WTO a mezinárodní organizací práce (ILO) se opět nedostalo výrazu v ministerském prohlášení; je rozhodně přesvědčen o důležitosti norem pro moderní systém obchodování; znovu zdůrazňuje svůj dávný příslib přidělit zástupci ILO statut pozorovatele na setkáních WTO a rozhodně podporuje vytvoření společného stálého fóra ILO a WTO k této problematice;
47. znovu zdůrazňuje svou výzvu k důkladné reformě WTO a k jejímu lepšímu začlenění do celkového rámce globální vlády; vyzývá k větší koordinaci a soudržnosti všech mezinárodních institucí aktivních v oblasti obchodu a rozvoje, včetně orgánů OSN odpovědných za lidský rozvoj, zdravotní péči, životní prostředí, a vyzývá členské státy WTO, aby poskytly jasný mandát prohloubené spolupráci;
48. podporuje jednání o zlepšení účinnosti a transparentnosti mechanismů urovnávání sporů s cílem mimo jiné zlepšit pravidla pro složení porot, řešení otázky „posloupnosti“, podpory režimů pro kompenzace, posilování práv třetích stran, přiznání odvolacímu orgánu pravomoc vracet kauzy k opětovnému projednání a zlepšení dostupnosti pro rozvojové země;
49. prohlašuje, že investice, konkurenceschopnost a transparentnost při zadávání veřejných zakázek jsou důležitými oblastmi, které musejí být v rámci WTO projednány;
50. navrhuje vyjednávačům EU v rámci WTO, aby začali pracovat na stanovení postoje EU, pokud jde o energie, který by zavedl vyšší zabezpečení dodávek a silnější tržní síly v oblasti energie, včetně průmyslových aplikací v oblasti energetiky, usnadnění investic do rozvojových zemí a eliminace dvojích cen a dalších forem omezování vývozu nebo zdaňování, které ohrožují přežití mnoha průmyslových odvětví EU;
51. připomíná, že MSP představují základ hospodářství EU a rozvojových zemí, že však jejich přežití v globálním systému obchodování vyžaduje, aby byla jednoznačně stanovena práva soukromého vlastnictví, jasná omezení pro monopol v oblasti pronájmu a aby tato práva byla účinně prosazována a fungovala jako motivace pro MSP při poskytování investic na výzkum a inovace; navrhuje, aby se evropská obchodní politika zaměřila na snižování rizik mezinárodního obchodu a investic pro malé a střední podniky významným rozšířením přístupu na trh nově se rozvíjejících zemí prostřednictvím efektivního odstranění tarifních a netarifních bariér v těchto zemích, odstranění omezení evropských obchodních aktivit (investice, zakládání poboček, právo obchodovat) a prostřednictvím vytvoření silnějších zprostředkovacích mechanismů WTO, které by se rychle a účinně zabývaly netarifními bariérami;
52. navrhuje, aby se na prognostickou ekonomickou a sociální činnost kladl důraz, aby byla měřitelná, kvantitativně i kvalitativně, hospodářské a sociální dopady vývoje vyplývají z dohod o mezinárodním obchodu; bere v úvahu, že tato pomoc podle rozhodnutí je nezbytná jak na pomoc jednání, tak pro předjímání hospodářských změn vycházejících z dohod, které se mohou dotýkat členských států a dotčených hospodářských odvětví;
53. zdůrazňuje, že pro multilaterální systém obchodování WTO je důležité posílit podporu veřejnosti a politických činitelů; upozorňuje na to, že firmy mají legitimní zájem na tvorbě politik, které ovlivňují jejich podnikání, a že účast různých skupin, včetně nevládních

organizací, je rozhodující pro fungování WTO; zdůrazňuje však, že priority podniků a nevládních organizací nepřiměřeně ovlivňují politiku WTO a na závěrečný dokument by mohly mít větší vliv než demokraticky zvolení poslanci parlamentu; vyzývá Komisi, aby důkladně prozkoumala roli firem a nevládních organizací v procesu jednání; vyzývá k větší transparentnosti a omezení privilegií firem a nevládních organizací; zdůrazňuje, že je nutná lepší informovanost veřejnosti a širší konzultace s občanskou společností; v tomto ohledu znovu zdůrazňuje důležitý přínos parlamentní dimenze, která tímto posílí svou demokratickou zodpovědnost a otevřenost vůči občanům;

54. zdůrazňuje potřebu institucionálních reforem ke zlepšení fungování WTO mimo jiné i na základě doporučení výše zmíněné Sutherlandovy zprávy;
55. zdůrazňuje význam práce meziparlamentní unie (MPU) při posilování demokratického rozměru WTO; upozorňuje však na to, že vyjednávači WTO nevěnovali dostatek pozornosti jejím závěrečným prohlášením; upozorňuje na snahy vyjednávačů EU řešit otázku MPU, lituje však nedostatečného zapojení ostatních vyjednávačů WTO; navrhuje, aby se zástupcům MPU dostalo trvalého pozvání na zasedání v tzv. Green Room s cílem posílení úlohy MPU a nápravy demokratického deficitu při jednáních WTO;
56. vyjadřuje ochotu podpořit pozitivním způsobem jednání prostřednictvím různých kontaktů, které mají poslanci Parlamentu se svými protějšky ze zemí, se kterými EU sdílí společné zájmy;
57. zdůrazňuje silný duch jednoty mezi třemi hlavními evropskými orgány přítomnými v Hongkongu a podtrhuje přínos zachování úzké spolupráce mezi těmito orgány během těchto měsíců, které jsou pro jednání klíčové; vyzývá Radu a Komisi, aby nadále plně informovaly Parlament o strategii EU po konferenci v Hongkongu a o pokroku v jednáních a aby s ním tuto strategii a pokrok konzultovala, a to i během další Generální rady v Ženevě;
58. zdůrazňuje důležitost parlamentního rozměru WTO s cílem prohloubit demokratickou legitimitu a transparentnost při jednáních WTO, jelikož poslanci Parlamentu mohou představovat důležitou vazbu s občany, zejména jako zdroj informací a odpovědí na jejich obavy; vítá výsledky dosažené přijaté na zasedání parlamentní konference o WTO v Hongkongu; vyzývá Komisi a Radu, aby aktivně podpořily odkaz v závěrečném dokumentu rozvojových jednání z Dohá, který zdůrazní úlohu zákonodárců na tvorbě obchodních politik;
59. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi a parlamentům členských států, přístupujícím a kandidátským zemím, generálnímu řediteli WTO a předsedovi Meziparlamentní unie.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Ηράκλειτος [έφη] "το αντίζουν συμφέρον και εκ των διαφερόντων καλλίστην αρμονίαν και πάντα κατ' έριν γίνεσθαι"

Αριστοτέλης, Ηθικά Νικομάχεια, Θ2.1155 β 5

Heracleitus [said] that "it is what opposes that helps and from different tones comes the fairest tune and all things are produced through strife"

Aristotle, Nicomachean Ethics, Book 8I

1. The Hong Kong Ministerial Conference: limited expectations - modest results

The aim of this own-initiative report is to provide an assessment of the Doha Round following the 6th WTO Ministerial Conference in Hong Kong (13-18 December 2005).

The current round of multilateral trade negotiations has been going on since November 2001 and, given the collective ambition to conclude this round before the end of 2006, it has now entered its final phase.

The previous phases of the negotiations - from Doha to Hong Kong via Cancún and Geneva - have revealed wide differences in the expectations, approaches and strategies of the main participants, and highlighted the difficulties involved in trying to reach an ambitious and balanced outcome covering all negotiating areas. As a result, progress has often proven elusive, many intermediate deadlines have been missed and negotiations have not been brought as much forward as one could have hoped and expected.

Because of the complete failure of the 5th Ministerial Conference in Cancún in September 2003 and the sketchy character of the Framework adopted by the WTO General Council in August 2004, the initial objective of the Hong Kong meeting was to consolidate the latter and to achieve a breakthrough by defining modalities in a number of key negotiating areas, such as agriculture, non-agricultural market access and services, and to agree on a significant development package, while encouraging progress in other chapters of the negotiations. Due to a persistent stalemate on the key issue of agricultural market access and a lack of flexibility on the part of other major players, however, the level of ambition for this event had to be eventually scaled down and it became clear, even before the Ministerial Conference started, that only modest results could be achieved.

Parliamentary monitoring of the Hong Kong negotiations - the European Parliament being represented in Hong Kong by a delegation of MEPs - led to the adoption of a joint declaration by the Inter-Parliamentary Union and the European Parliament on 15 December 2005. Although this contribution was undoubtedly positive, the current arrangements still fall short, in qualitative terms, of a proper forum to ensure WTO democratic accountability and openness. The European Parliament delegation was assisted by the information provided by the Commission and the United Kingdom Presidency regarding the EU negotiating strategy and the general progress achieved in the negotiations before and during the Hong Kong Conference.

The present report comments upon the limited results achieved in Hong Kong. It also draws attention to the considerable work that remains to be done, contains a message of support to the EU negotiators and is intended to focus attention in view of the next phases of the negotiations.

2. Results of the Conference by Subject

This section is based on the text of the Ministerial Declaration, with special reference to EU negotiating positions.

2.1 Agriculture

The question of agricultural products was designated by a number of developing and developed countries as crucial to the negotiations as a whole, placing the EU and the US in particular on the defensive. It was therefore necessary to break this deadlock if negotiations in other areas were to make any progress. The Hong Kong Conference made a valuable contribution on certain aspects of this dossier as indicated below:

- Agreement was reached on the definitive elimination of all forms of export subsidies by 2013, the year in which current CAP arrangements are due to end. In order to ensure parallelism between export refunds and other forms of export subsidies, such as export credits, exporting state trading enterprises and food aid, however, this date will only be confirmed upon completion of appropriate disciplines on these practices. Other issues, such as the substantial subsidy cuts to be made before 2013, also remain to be settled.
- Regarding domestic support, there was agreement on the fixing of three bands for reductions and on greater linear cuts in the higher levels of support (higher bands). There also appears to be some convergence concerning cuts to be made in Final Bound Total Aggregate Measure of Support (AMS), the overall cut in trade-distorting domestic support, and the *de minimis* limits. A review of the Green Box criteria was also agreed.
- On the difficult issue of market access, i.e. the reduction of agricultural tariffs, no substantive progress was made. There appears to be agreement on the adoption of four bands for structuring tariff cuts, but not on the limits of those bands, the magnitude of the cuts, and other issues such as the selection and special treatment of sensitive products, the operation of the Special Safeguard Mechanism, etc.
- Reference was made to the continuation of work in relation to geographical indications (establishment of a register for wines and spirits and extension of GI protection to other products), but no progress has been recorded on this issue of crucial importance for the EU.
- On the specific subject of cotton, it was agreed that export subsidies would be eliminated by developed countries in 2006, and that these countries would give duty and quota free access for cotton exports from LDCs from the commencement of the implementation period. However, no progress was made on the important issue of domestic support.

2.2 Non-Agricultural Market Access (NAMA)

The limited progress made in the agricultural negotiations helped to satisfy, to a certain extent, the demand of the EU and other developed countries for the acceptance of a progressive reduction in tariffs, leading to the adoption of a 'Swiss Formula' for the elimination or reduction of tariffs. There was also agreement on special treatment for developing countries, including asymmetrical reciprocity arrangements regarding tariff reductions.

While acceptance of the Swiss Formula is a particularly significant development, difficult decisions will have to be reached by 30 April 2006 regarding the magnitude of the tariff reductions (through the adoption of coefficients) and the establishment of base rates for commencing such reductions. The Declaration also encourages members to submit proposals aimed at addressing the issue of non-tariff barriers (NTBs).

2.3 Services

On the subject of services, reference was simply made to progress achieved from the establishment of the GATS to the agreement of August 2004. A statement was also issued by members concerning the intensification of the relevant negotiations in accordance with Annex C to the Hong Kong Ministerial Declaration. The Conference failed to make any substantial headway regarding the further liberalisation of international trade in services, which means that spectacular progress must now be made, both on a plurilateral and bilateral basis, if the objectives of the Doha Round are to be achieved. For the EU, progress in this sector is of vital importance to the development of its economy and to employment.

2.4 Trade and Development

Regarding support for developing countries and their smoother integration into the global economy, a number of decisions were taken, such as:

- The abolition, by 2008 or no later than the start of the implementation period, of tariff and quantitative restrictions for exports from the LDCs. However, this concession will only be given by developed countries and developing countries "declaring themselves in a position to do so" and restrictions may be maintained for up to 3 percent of tariff lines. The Ministerial Declaration also refers to measures to facilitate transactions and simplify rules of origin, increase technical support, encourage the creation of institutions, etc.
- The more active involvement of the WTO in efforts by international organisations and individual countries to implement 'Aid for Trade' arrangements enabling the LDCs to reinforce their production and export capacity and requisite commercial infrastructure.
- The reappraisal and further enhancement of the WTO's strategy for the provision of Technical Assistance and Training Plans to developing countries.

2.5 Other Business

On all other matters (e.g. WTO rules, Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS), environment, trade facilitation, implementation of existing agreements, small economies, trade and transfer of technology, e-commerce, cooperation with other international organisations, etc.), the Hong Kong Conference did not, essentially, add

anything new, but merely reconfirmed the *acquis* and called on participating members to continue and step up the negotiations.

3. Overall Assessment

Considered as a whole, the outcome of the Hong Kong Conference may, under the circumstances, be regarded as positive, although the actual results were modest, given the absence of any creative breakthroughs on many crucial issues. A package of development measures was agreed upon and, even more importantly, members reiterated their commitment to a successful conclusion of the round by the end of 2006 and set a number of intermediate deadlines to achieve this objective.

The EU once again made a major contribution to this positive result by accepting a conditional commitment to 2013 as the end-date for the elimination of export subsidies. It is not clear, however, that much has been obtained in return for this concession, whether in other chapters of the agriculture negotiations or in other key areas.

Major advanced developing countries continue to reject the EU proposal on agricultural market access, despite the considerable sacrifices this proposal entails for our rural communities, and they have thus far refused to make any meaningful concessions in NAMA and services. This attitude is all the more worrying if one considers that these countries are those which maintain the highest levels of protection and hold the key to the development of poorer countries through the promotion of South-South trade.

Although development concerns should and will continue to remain at the heart of these negotiations, they should not be confused with the single-sided advancement of the interests of large agricultural exporters nor be allowed to serve as a cover for protectionism.

The EU has, along the different phases of the negotiations, exercised leadership in the adoption of measures in favour of the poorest members, such as those concerning access to medicines, duty-free quota-free access to markets for LDCs and cotton. Although other members have also accepted commitments on these issues before and during the Hong Kong Ministerial Conference, these commitments are not as far reaching (duty-free quota-free access, cotton) or at the same advanced stage of implementation (access to medicines) as in the case of the EU.

The EU has also, alongside other developed country members, launched the idea of a "round for free" in favour of the poorest members which, as a result of all these initiatives, stand to obtain a lot, including in the form of increased aid for trade, and are expected to give little.

Further unilateral EU concessions in agriculture at this stage would clearly jeopardise the implementation of our reformed CAP and be of no or little benefit to those countries for which the development agenda has been designed.

It is time therefore that the attention of negotiators start shifting to other important areas of the negotiations, such as NAMA, services, but also trade facilitation and rules issues, with a view to defining modalities and disciplines which really make a difference in international trade.

This would be in the interest of the EU, whose participation in the Doha Round should remain consistent with the objectives of enhanced growth, employment and competitiveness laid out in its Lisbon Strategy. It would also be in the interest of those many developing countries which enjoy actual or potential comparative advantages in industrial or services sectors and

for which an "agriculture only" round would represent a major loss of opportunities.

4. Beyond Hong Kong

The Hong Kong Conference showed that the road to a successful conclusion of the current round remains open. However, this road is a bumpy one and may soon hit a dead end.

The political will seems to be there but positions still widely differ and the almost exclusive focus of the negotiations on agriculture thus far has not allowed the trade-offs across issues to materialise, which are so crucial at such an advanced stage.

Whether the very tight deadlines defined in Hong Kong can be met remains to be seen.

As WTO members engage into the last and most difficult phases of the negotiations, it would probably be useful to replace this whole process into a general perspective.

There should be an awareness on all sides that there is no viable alternative to the multilateral trading system when it comes to ensuring economic integration and development, the effective management of increased economic interdependency and the peaceful and fair settlement of disputes. The successful conclusion of the Doha Round would strengthen and widen international trade and development, making the international trading system fairer and more effective for the benefit of all members. Moreover, it would act as a barrier to the spread of protectionism. Likewise, in an age where demand for international institutions and for the management of world politics outstrips supply, the success of the Doha Round could provide a significant impetus to international cooperation and integration as a whole.

While there is some room in the WTO for considerations related to the development of the poor countries of the South, environmental protection and social responsibility, it should be borne in mind that the WTO is not purely a development body and much less an environment or social-policy organisation. It is in fact a specialised organisation with specific terms of reference regarding international trade. Overloading its agenda with matters beyond the confines of 'trade-related issues' and overemphasising them in the Doha Declaration has made the negotiations even more difficult. These difficulties tend to be exacerbated by a lack of democracy in the WTO's relations with civil society and insufficient efforts of communication and information.

Moreover, the direction taken by negotiations so far, set against the increasingly heterogeneous composition of the WTO, has shown that moves to regulate those areas of its members' domestic economic policies which have a trade-policy dimension meet with resistance, causing negotiations to become bogged down and resulting in persistent breakdowns in communication.

During the pre-Hong Kong negotiations, and at the conference itself, the EU has continued to promote a comprehensive vision of the Doha round, seeking at the same time a further liberalisation of international trade in goods and services and the strengthening of multilateral trade rules and disciplines, while encouraging and supporting the development efforts of the world's poorest countries. Thanks to the indefatigable efforts of the Commission's team of able negotiators, the unity of its Member States, and the support of the European Parliament, the EU was able to submit important, credible and constructive proposals on all the subjects covered by the Hong Kong negotiations. The EU will certainly continue its efforts during the months to come and should become even more actively involved in efforts to ensure the

successful conclusion of the Round.

The EU's negotiating springboard and objective reference framework is provided by the regulatory *acquis* of its internal market. The cognitive projection of the European governance model – based on the characteristics of normative power – at the larger scale of world trade governance runs contrary to the less regulatory and less binding WTO system. The more stable and comprehensive the WTO regulatory system becomes, the greater the resulting global convergence, and the closer the multilateral trading system will come to the European model of external action.

20. 2. 2006

STANOVISKO VÝBORU PRO ROZVOJ

pro Výbor pro mezinárodní obchod

k hodnocení jednacího kola z Dohá po konání ministerské konference WTO v Hongkongu (2005/2247(INI))

Navrhovatelka: Maria Martens

NÁVRHY

Výbor pro rozvoj vyzývá Výbor pro mezinárodní obchod jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. připomíná, že ministerská deklarace WTO z Dohá z roku 2001 umísťuje potřeby rozvojových zemí do samého středu Rozvojové agendy z Dohá (DDA), aby se tyto země mohly začlenit do celosvětového hospodářství;
2. znovu opakuje, že obchod může být významným a účinným nástrojem rozvoje a snižování chudoby, který – spolu s dalšími nástroji rozvoje – musí přispět k dosažení rozvojových cílů tisíciletí;
3. domnívá se, že hongkongské ministerské konferenci se doposud nepodařilo tohoto cíle dosáhnout, a varuje, že po ukončení platnosti Trade Promotion Authority (práva na autorizaci mezinárodních obchodních dohod, tzv. fast track) amerického prezidenta v roce 2007 se jednání mohou ještě dále zkomplikovat; opakuje však, že snaha o dodržení termínu a uzavření kola jednání z Dohá v roce 2006 by neměla zastínit cíl, kterým je dosáhnout výsledku zaměřeného na rozvoj;
4. vítá pokrok učiněný v oblasti Zvláštního a diferencovaného zacházení (SDT), zdůrazňuje však, že je třeba učinit ještě mnohem více a že SDT – jež poskytuje nejméně rozvinutým zranitelným zemím zvláštní práva – by mělo být skutečným nástrojem rozvoje, který je nedílnou a závaznou součástí dohod WTO;
5. vítá zrušení vývozních dotací na zemědělství, včetně těch, které mají podobu potravinové pomoci, a dalších systémů vývozních náhrad všech rozvinutých zemí nejpozději do roku 2013; stejně tak vítá přesunutí významné části škrtů do první poloviny prováděcího období a vyzývá rozvinuté země, aby tyto závazky dodržely; vyzývá Komisi a další rozvinuté členy WTO, aby dokončili přípravu podmínek pro významné snížení domácích zemědělských dotací a sazeb, které deformují trh;

6. vítá dohodu o Zvláštních produktech a zvláštním obranném mechanismu (SSM), která uznává potřebu zabezpečit v rozvojových zemích dodávky potravin, zajistit rozvoj venkova a živobytí chudých farmářů;
7. lituje, že je hongkongská dohoda omezena na zrušení vývozních dotací na bavlnu a nezabývá se domácími dotacemi, které jsou naprosto nejčastěji odpovědné za deformování obchodu;
8. žádá Komisi, aby zvážila možnost zařadit do jednání o zemědělství „rozvojový balíček“ pro nejméně rozvinuté země, aby tyto země mohly řešit zabezpečení dodávek potravin a zaměstnanost na venkově, které jsou hlavními problémy související s odstraňováním chudoby;
9. zdůrazňuje, že přístup na trh s nezemědělskými produkty je pro rozvojové země významný, měly by si však zachovat právo regulovat ekologicky citlivá odvětví; vyzývá rozvinuté a rozvíjející se země, aby se do tohoto procesu zapojily v závislosti na stupni svého rozvoje tím, že umožní nejméně rozvinutým zemím přístup na trh a podpoří obchodní spolupráci mezi severem a jihem a mezi jihem a jihem; zdůrazňuje, že nejméně rozvinuté a zranitelné země by neměly přijímat vůbec žádné závazky;
10. bere na vědomí dohodu na švýcarské formulaci snížení sazeb na trhu s nezemědělskými produkty a připomíná, že musí plně dodržovat zásadu „menší než úplné vzájemnosti“ („less than full reciprocity“);
11. je zklamán, že „rozvojový balíček“, který nejméně rozvinutým zemím poskytuje bezcelní a bezkvótový přístup na trhy rozvinutých zemí do roku 2008, nenásleduje úplnou iniciativu EU „Vše kromě zbraní“ (EBA), ale omezuje přístup na trh na 97 % výrobků nejméně rozvinutých zemí (s vyloučením přibližně 300 sazebních položek), což postačuje k tomu, aby některé země byly fakticky připraveny o přístup na trh u všech svých výrobků;
12. zdůrazňuje, že postupná, dobře regulovaná liberalizace služeb by mohla vést k většímu hospodářskému růstu a lepší tvorbě pracovních míst; zdůrazňuje však, že možnost všech členů WTO regulovat svá odvětví služeb by měla být zachována, zejména v klíčových odvětvích jako je zdravotní péče a vzdělávání; je třeba poskytnout pružnější možnosti těm státům, které se ještě necítí připraveny na jednání o obchodu se službami;
13. vyzývá Komisi, aby vzala patřičně v úvahu omezování preferencí v jednání o DDA a zvážila, jaká opatření by měla být přijata k zajištění toho, aby preference EU byly i nadále účinné, zejména pro nejchudší země; je však hlubokoce znepokojen zejména reformou cukerného pořádku EU a jeho dopadu na země AKT a vyzývá Komisi, aby splnila svůj závazek učiněný v Hongkongu poskytnout těmto zemím každoročně nejméně 190 milionů eur v rámci doprovodných opatření;
14. hluboce lituje skutečnosti, že problém snižování cen komodit nebyl dosud v rámci DDA přiměřeně řešen;
15. vítá program podpory obchodu, který je součástí „rozvojového balíčku“ a poskytuje

rozvojovým zemím, zejména těm nejméně rozvinutým, obchodní podporu; hluboce však kritizuje skutečnost, že uvedený program poskytuje podporu, která již byla přislíbena; vyzývá Evropskou unii, aby zajistila, že její příspěvek bude financován z nových zdrojů a že tyto finanční prostředky budou použity na podporu obchodních programů v těch rozvojových zemích, které to nejvíce potřebují;

16. vítá změnu Dohody o obchodních aspektech práv duševního vlastnictví (TRIPS), která umožní zemím s nedostatečnými možnostmi farmaceutické výroby dovážet generické varianty dosud patentovaných léků, a vyzývá všechny členy, aby plně prováděly deklaraci z Dohy a neuzavíraly obchodní dohody, které by dohody z Dohy přesahovaly; vyzývá k naléhavé revizi, která by umožnila zhodnotit účinnost zavedených opatření;
17. zdůrazňuje význam technické pomoci a vytváření kapacity rozvojových zemí, které potřebují pomoc, jež jim umožní těžit z výhod zlepšeného přístupu na trh, diverzifikovat jejich produkci, nahradit celní zdroje a naplnit závazky WTO, a uznává, že pokrok v usnadňování přístupu na trh znamená pro rozvojové země potenciální přínos;
18. lituje nedostatku demokratické odpovědnosti a transparentnosti jednacího procesu WTO a vyzývá k posílení parlamentní dimenze WTO;
19. zdůrazňuje význam multilaterálního obchodního rámce; zdůrazňuje, že transparentní rozhodování v rámci WTO, lepší systém odpovědnosti vůči voleným národním zástupcům, lepší možnosti veřejného dohledu a širší konzultace občanské společnosti jsou nutné k zajištění spravedlivého systému mezinárodního obchodu založeného na pravidlech, která nejchudším zemím během obchodních jednání umožní, aby byl jejich hlas lépe slyšet; navíc však zdůrazňuje, že nejméně rozvinutým zemím by měla být poskytnuta nezbytná podpora ke zlepšení jejich možností vyjednávání;

POSTUP

Název	Hodnocení jednacího kola z Dohá po konání ministerské konference WTO v Hongkongu
Číslo postupu	2005/2247(INI)
Příslušný výbor	INTA
Výbor, který vypracoval stanovisko Datum oznámení na zasedání	DEVE 15.12.2005
Užší spolupráce – datum oznámení na zasedání	
Navrhovatelka Datum jmenování	Maria Martens 1.12.2005
Předchozí navrhovatel(ka)	
Projednáni ve výboru	20.2.2006
Datum přijetí	20.2.2006
Výsledek závěrečného hlasování	+: 19 -: 0 0: 2
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Margrete Auken, Thierry Cornillet, Alexandra Dobolyi, Michael Gahler, Filip Andrzej Kaczmarek, Glenys Kinnock, Ģirts Valdis Kristovskis, Maria Martens, Miguel Angel Martínez Martínez, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, María Elena Valenciano Martínez-Orozco, Anna Záborská.
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	John Bowis, Milan Gaľa, Ana Maria Gomes, Fiona Hall, Manolis Mavrommatis, Zbigniew Zaleski and Gabriele Zimmer.
Náhradník (čl. 178 odst. 2) přítomný při závěrečném hlasování	Robert Evans.
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)	

20. 2. 2006

STANOVISKO HOSPODÁŘSKÉHO A MĚNOVÉHO VÝBORU

pro Výbor pro mezinárodní obchod

k hodnocení jednacího kola z Dohá po konání ministerské konference WTO v Hongkongu (2005/2247(INI))

Navrhovatelka: Margarita Starkevičiūtė

NÁVRHY

Hospodářský a měnový výbor vyzývá Výbor pro mezinárodní obchod jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vyzývá Komisi, aby zvýšila úsilí o pokrok v jednáních WTO a zohlednila mnohovětvový charakter těchto jednání; lituje, že EU soustředila při jednáních WTO politickou pozornost spíše na zemědělskou a textilní výrobu a opomíjela daleko významnější ekonomický potenciál komerčních služeb, včetně finančních služeb a obchodních aspektů práv k duševnímu vlastnictví;
2. zdůrazňuje, že velmi omezený přístup k financím, včetně širokého okruhu inovativních finančních produktů, brání ekonomickému růstu rozvojových zemí; v souvislosti s tím připomíná, že země EU nemohou uplatnit obrovský potenciál obchodu v oblasti finančních služeb, protože v mnoha rozvojových zemích stále platí zastaralé a nedostatečné zákony; zdůrazňuje význam technické a administrativní spolupráce mezi správami EU a rozvojových zemí s cílem zlepšit kvalitu místních právních a regulačních rámců, zejména pokud jde o finanční služby;
3. poznamenává, že by měla být určena spravedlivá rovnováha mezi zisky a ztrátami vyplývajícími z dohody WTO;
4. konstatuje, že poměrně neměnné postoje, které EU při jednáních zaujímá, jsou známé předem, což může být při jednáních znevýhodněním, a že by se měly prozkoumat strategie, jakým způsobem lze takové nevýhody odstranit;
5. domnívá se, že obchod v oblasti finančních služeb by měl být stejně jako v oblasti jiných služeb podporován silnými plánovanými závazky GATS, které se vztahují na dodávání zboží přes hranice, spotřebu v zahraničí, komerční přítomnost a rovněž na pohyb fyzických

osob; že deklarace ministerské konference v Hongkongu obsahuje plán pro dosažení značného rozvoje při liberalizaci finančních služeb; členové WTO by měly splnit tyto závazky: i) plný přístup na trh v režimu 1, což znamená, že dodavatelé a příjemci služeb spojených s kapitálovým trhem mohou provádět obchodní transakce i za hranicemi vlastního státu, a to bez kvantitativního omezení, bez ověření ekonomických požadavků a bez diskriminace na základě občanství, ii) v režimu 2 umožnit spotřebitelům cestovat mimo území jejich zemí za účelem získání služeb spojených s kapitálovým trhem, iii) v režimu 3 mají zahraniční dodavatelé služeb možnost zřizovat a provozovat své podniky na území jiného účastníka, a to bez kvantitativního omezení, bez ověření ekonomických požadavků, bez omezení povahy podniku, bez omezení a stropu zahraničního vlastnictví a bez diskriminace na základě občanství, iv) v režimu 4 zajistit, že budou dodržována a uplatňována všechna vztahující se na finanční služby, a to spravedlivým, nediskriminačním, průhledným a účinným způsobem; soudí, že aby se v budoucnu předešlo dalším takovým krizím, je třeba posílit finanční dohled a bankovní systémy v rozvojových zemích;

6. vítá příležitost, kterou nabízí kolo jednání o rozvoji v Dohá v rámci jednání WTO, spočívající v odstranění překážek pro obchod, ve zvýšení průhlednosti právních předpisů a ve zvýšení právní jistoty na základě přijetí právních předpisů, které budou v souladu s normami EU;
7. schvaluje závazky obsažené v deklaraci týkající se zrušení jiných než celních překážek; zdůrazňuje, že tyto překážky významně narušují mezinárodní obchod a žádá proto, aby se jejich odstranění věnovala větší pozornost, zejména v při jednáních NAMA;
8. potvrzuje význam multilaterálního uznání regulačních norem finančních trhů; v souvislosti s tím podotýká, že vzájemné uznání mezinárodních účetních norem a předpisů o kapitálových požadavcích mezi EU a USA a jejich vzájemný soulad jsou nesmírně důležité;
9. zasazuje se o to, aby členové WTO při plánování svých závazků týkajících se finančních služeb využívali modelových schémat (Model Schedules) jako vodítka s cílem dosáhnout co nejúčinnějšího komerčního dopadu a posílit ekonomický růst a vytváření pracovních míst jak v rozvinutých, tak v rozvojových zemích, včetně hodnocení regulačního rámce zemí, kterým je žádost určena, například v souladu s programem hodnocení finančního sektoru MMF; poznamenává, že přeshraniční slučování a akvizice podniků získává v mezinárodních hospodářských vztazích na významu; v souvislosti s tím uznává rozhodující úlohu pravidel pro řízení podniku, a žádá proto, aby byla řízení podniků věnována větší pozornost během kol jednání WTO; upozorňuje na případné vlivy narušující obchod v jednotlivých zemích v důsledku nedostatečných rámců pro hospodářskou soutěž; žádá WTO, aby byla ostražitá, co se týče zneužívání dominantního obchodního postavení a podvodných praktik;
10. bere na vědomí, že rozvojové země budou pravděpodobně potřebovat dostatečně pružný rámec pro zavádění právních předpisů v přechodných obdobích; domnívá se však, že tato opatření by neměla být využívána jako prostředek pro ochranu země před celosvětovou konkurencí;

11. respektuje skutečnost, že rozvojové země potřebují k otevření svých finančních trhů čas a prostor;
12. poznamenává, že země mohou z důvodu obezřetnosti přijmout opatření, jejichž součástí je ochrana investorů, vkladatelů a pojistníků a zachování integrity a stability finančního systému;
13. zdůrazňuje pokrok dosažený při zkoumání vztahu mezi obchodem, dluhem a financemi a žádá Komisi, aby do svých multilaterálních a bilaterálních žádostí pro své obchodní partnery z WTO začlenila nové a dokonalejší závazky GATS v oblasti finančních služeb s cílem zajistit, že je liberalizace obchodu, zejména v oblasti finančních služeb, vzájemně výhodná pro zúčastněné strany;
14. zdůrazňuje, že nedávné zkušenosti prokázaly, že k liberalizaci pohybu kapitálu by nemělo dojít před otevřením bankovních sektorů zahraniční konkurenci a před reformou systémů dohledu; navrhuje, aby na tuto skutečnost byl brát ohled při stanovování lhůt pro provádění opatření týkajících se liberalizace.

POSTUP

Název	Hodnocení jednacího kola z Dohá po konání ministerské konference WTO v Hongkongu	
Číslo postupu	2005/2247(INI)	
Příslušný výbor	INTA	
Výbor, který vypracoval stanovisko Datum oznámení na zasedání	ECON 2.2.2006	
Užší spolupráce – datum oznámení na zasedání		
Navrhovatelka Datum jmenování	Margarita Starkevičiūtė 13.12.2005	
Předchozí navrhovatel(ka)		
Projednáni ve výboru	13.2.2006	20.2.2006
Datum přijetí	20.2.2006	
Výsledek závěrečného hlasování	+: 27	-: 2
	0: 0	
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Ieke van den Burg, David Casa, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Robert Goebbels, Gunnar Hökmark, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Sophia in 't Veld, Wolf Klinz, Guntars Krasts, Joseph Muscat, Astrid Lulling, Cristobal Montoro Romero, John Purvis, Karin Riis-Jørgensen, Dariusz Rosati, Peter Skinner, Margarita Starkevičiūtė, Ivo Strejček, Sahra Wagenknecht	
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Harald Ettl, Klaus-Heiner Lehne, Thomas Mann, Diamanto Manolakou, Corien Wortmann-Kool	
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování		
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)		

21. 2. 2006

STANOVISKO VÝBORU PRO PRŮMYSL, VÝZKUM A ENERGETIKU

pro Výbor pro mezinárodní obchod

k hodnocení jednacího kola z Dohá po konání ministerské konference WTO v Hongkongu (2005/2247(INI))

Navrhovatel: Paul Rübiger

NÁVRHY

Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku vyzývá Výbor pro mezinárodní obchod jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vítá pokrok, kterého bylo dosaženo v rámci ministerské konference WTO v Hongkongu, pokud jde o opatření usnadňující obchodování; zdůrazňuje, že je důležité na celosvětové úrovni zjednodušit a sladit celní postupy a kontrolní postupy na hranicích; žádá všechny členy organizace WTO, aby nadále zintenzivnili své úsilí o vyjednání Dohody WTO o usnadnění obchodování, která přinese jednoznačné zlepšení pro obchodníky v EU, kteří obchodují s třetími zeměmi;
2. znovu zdůrazňuje zklamání nad tím, že tři ze čtyř singapurských otázek (ochrana investic, politika soutěže a průhlednost ve veřejných zakázkách) již nejsou zařazeny do programu kola jednání z Dohá; trvá na tom, že je nezbytné všechny singapurské otázky a doprovodné záležitosti objasnit s ohledem na jejich uplatňování na národní úrovni a s ohledem na vhodná pravidla použitelná na multilaterální a plurilaterální úrovni, včetně účinných systémů prosazování;
3. doufá, že změna chování při jednání o službách vyhlášená Komisí, jejíž podstatou je, že tradiční přístup „zdola nahoru“ nebo „poptávky následované nabídkou“ bude doplněn mnohostranným jednáním, bude mít kladný dopad na sektor služeb EU; znovu zdůrazňuje, že pravomoc členských států individuálně regulovat své veřejné služby by měla zůstat tímto kolem jednání nedotčena;
4. připomíná svá předchozí usnesení týkající se singapurských otázek, která se soustředila na průvodní příčiny neúspěchu ministerských konferencí WTO v roce 1999 v Seattlu a v roce 2003 v Cancúnu; věří proto, že by EU měla i nadále trvat na tom, aby se tyto otázky staly klíčovými oblastmi jednání na úrovni WTO a/nebo plurilaterální úrovni, aby se

projednávaly souběžně s otázkami o obchodování s průmyslovým zbožím a otevřením trhu služeb, přičemž by se zároveň zabývaly také otázkami poplatků za roaming a normami v odvětví telekomunikací;

5. doporučuje, aby Komise po uzavření kola jednání v Dohá zhodnotila užitečnost dohody o druhé generaci „stand-alone“ telekomunikací v rámci WTO za účelem vybudování silnějšího a otevřenějšího mezinárodního trhu telekomunikací, žádá Komisi, aby o této záležitosti do podzimu 2006 podala zprávu Parlamentu a jeho příslušnému výboru;
6. vítá záruky pro „pomoc obchodu“, žádá však rámcovou dohodu v rámci WTO, která by stanovila rozsah této pomoci: zejména k čemu bude sloužit, pravidla, která se budou týkat využití této pomoci a příjemců, včetně mechanismu pro prosazování těchto pravidel; znovu zdůrazňuje své stanovisko, že přístup na trh by měl být spojen s technickou pomocí, která umožní překonat rozdíly v infrastruktuře, posílí kvalitu výrobků a napojí vyvážené zboží a služby nejméně rozvinutých zemí na mezinárodní dodávkový řetězec a přitom se zaměří na partnerství MSP;
7. vítá iniciativu nejméně rozvinutých zemí týkající se dovozu beze cla, která byla přijata v Hongkongu; zdůrazňuje, že nejchudší země světa potřebují lepší přístup na trhy, aby se mohly podílet na mezinárodním obchodu, a že to vyžaduje od zemí OECD, aby se v rámci WTO zavázaly uzavřít závaznou dohodu „vše kromě zbraní“; vyzývá nově se rozvíjející země, aby otevřely své trhy ve WTO a zahájily jednání o přístupu na průmyslové trhy na základě „nejpreferovanějšího národa“; zdůrazňuje, že systém WTO musí podporovat, a nikoliv omezovat obchod mezi jižními zeměmi;
8. zdůrazňuje, že hlavním cílem je hledání partnerů pro světová obchodní jednání, protože výsledek ministerské konference v Hongkongu ukázal, že pouhé předkládání systematických návrhů by nemuselo pro úspěch jednání stačit, vyzývá Komisi, aby pečlivě posoudila roli nevládních organizací v tomto vyjednávacím procesu; vyjadřuje politování nad skutečností, že nevládní organizace nehrají při sestavování konečného dokumentu větší roli než demokraticky volené parlamenty ;
9. vyjadřuje politování nad nedostatkem konkrétních výsledků ministerské konference v Hongkongu pro evropský obchod; zdůrazňuje, že během jednání o přístupu na průmyslové trhy nepadlo rozhodnutí o vzorci pro snižování tarifů pro průmyslové zboží ani o využívání oborových dohod pro další zlepšování přístupu na trh; odsuzuje skutečnost, že kromě tarifů nebylo dosaženo pokroku v odstraňování dalších bariér a že dohoda o službách byla „dohodou o holém minimu“, která nenabízí žádné konkrétní záruky další liberalizace; zdůrazňuje také, že bez zásadního pokroku v otázkách přístupu na trh během nadcházejícího roku ztratí evropský obchod řadu nových obchodních příležitostí, které představují nové prudce se rozvíjející země;
10. bere na vědomí dohodu o švýcarském vzorci pro snižování tarifů v NAMA, která nechává otevřený počet a hodnoty koeficientů; znovu zdůrazňuje, že přijatý vzorec musí na jedné straně umožnit snadno zranitelným rozvojovým zemím chránit svá křehká odvětví a na druhé straně dát konkrétním evropským odvětvím, jako je odvětví automobilového průmyslu, možnost udržet si své konkurenční postavení;
11. připomíná základní smysl multilaterálního systému pravidel; „liberalizace může vést k

vytváření příležitostí, nezaručuje však hospodářskou úspěšnost a spravedlivé rozdělení zisků z mezinárodního obchodu“; zdůrazňuje, že je nezbytné posílit systém urovnání sporů v rámci WTO tím, že se zajistí větší ochota členů WTO plnit pravidla a systém prosazování, který zajistí volný, spravedlivý a konkurenceschopný globální trh;

12. navrhuje vyjednávačům EU v rámci WTO, aby začali pracovat na stanovení postoje EU, pokud jde o energie, který by zavedl vyšší zabezpečení dodávek a silnější tržní síly v oblasti energie, včetně průmyslových aplikací v oblasti energetiky, usnadnění investic do rozvojových zemí a eliminace dvojích cen a dalších forem omezování vývozu nebo zdaňování, které ohrožují přežití mnoha průmyslových odvětví EU;
13. vyzývá vyjednávače EU, aby trvali na posílení mechanismů prosazování dohody TRIPS v rámci WTO, neboť jsou nezbytné pro potírání prodeje padělků a porušování patentových práv EU; konstatuje, že ochrana duševního vlastnictví Evropy včetně geografických ukazatelů zůstává jednou z nejdůležitějších otázek, kterými by se WTO měla zabývat; v tomto kontextu vítá zprávu, že Komise vyšle od 1. dubna do Pekingu patentového úředníka; zdůrazňuje skutečnost, že internacionalizace padělků negativně ovlivnila příjmy z daní v rozvojových zemích, napomohla financování organizovaného zločinu na mezinárodní úrovni, vedla ke snížení pobídek pro vědecký rozvoj a inovace ve všech zemích a podkopává vysoké investice, které průmyslové podniky EU vkládají do produktů a služeb vysoké kvality;
14. připomíná, že MSP představují základ hospodářství EU a rozvojových zemí, že však jejich přežití v globálním systému obchodování vyžaduje, aby byla jednoznačně stanovena práva soukromého vlastnictví, jasná omezení pro monopol v oblasti pronájmu a aby tato práva byla účinně prosazována a fungovala jako motivace pro MSP při poskytování investic na výzkum a inovace; navrhuje, aby se evropská obchodní politika zaměřila na snižování rizik mezinárodního obchodu a investic pro malé a střední podniky významným rozšířením přístupu na trh nově se rozvíjejících zemí prostřednictvím efektivního odstranění tarifních a netarifních bariér v těchto zemích, odstranění omezení evropských obchodních aktivit (investice, zakládání poboček, právo obchodovat) a prostřednictvím vytvoření silnějších zprostředkovacích mechanismů WTO, které by se rychle a účinně zabývaly netarifními bariérami;
15. zdůrazňuje význam parlamentní dimenze WTO a vyzývá Komisi a Radu, aby aktivně podpořily odkaz v konečném dokumentu kola jednání v Dohá zdůrazňující roli zákonodárců v tvorbě obchodní politiky.

POSTUP

Název	Hodnocení jednacího kola z Dohá po konání ministerské konference WTO v Hongkongu	
Číslo postupu	2005/2247(INI)	
Příslušný výbor	TRADE	
Výbor, který vypracoval stanovisko Datum oznámení na zasedání	ITRE 15.12.2005	
Užší spolupráce – datum oznámení na zasedání		
Navrhovatel Datum jmenování	Paul Rübig 13.12.2005	
Předchozí navrhovatel(ka)		
Projednání ve výboru	31.1.2006 21.2.2006	
Datum přijetí	21.2.2006	
Výsledek závěrečného hlasování	+ : 39 - : 6 0 : 0	
Členové přítomní při závěrečném hlasování	John Attard-Montalto, Šarūnas Birutis, Jan Březina, Jerzy Buzek, Pilar del Castillo Vera, Jorgo Chatzimarkakis, Giles Chichester, Den Dover, Lena Ek, Adam Gierek, Norbert Glante, Umberto Guidoni, András Gyürk, David Hammerstein Mintz, Rebecca Harms, Erna Hennicot-Schoepges, Romana Jordan Cizelj, Werner Langen, Anne Laperrouze, Vincenzo Lavarra, Pia Elda Locatelli, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Andres Tarand, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Claude Turmes, Nikolaos Vakalis, Alejo Vidal-Quadras Roca	
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Jean-Pierre Audy, María del Pilar Ayuso González, Ivo Belet, Françoise Grossetête, Edit Herczog, Mieczysław Edmund Janowski, Erika Mann, Lambert van Nistelrooij, Vittorio Prodi	
Náhradník (ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný (í) při závěrečném hlasování		
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)	...	

20. 2. 2006

STANOVISKO VÝBORU PRO ZEMĚDĚLSTVÍ A ROZVOJ VENKOVA

pro Výbor pro mezinárodní obchod

k hodnocení jednacího kola z Dohá po konání ministerské konference WTO v Hongkongu (2005/2247(INI))

Navrhovatel: Joseph Daul

NÁVRHY

Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova vyzývá Výbor pro mezinárodní obchod jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k ministerskému prohlášení, které přijaly členské země Světové obchodní organizace (WTO) na 6. ministerské schůzi WTO pořádané v Hongkongu ve dnech 13.–18. prosince 2005, a zejména vzhledem k pracovnímu programu na příští měsíce,
- B. vzhledem k vůli Evropské unie zachovat evropský zemědělský model tak, jak byl znovu definován lucemburskou dohodou o reformě Společné zemědělské politiky (SZP) ze dne 23. června 2003,
- C. vzhledem ke svému významnému světovému postavení v oblasti výroby a obchodu se zemědělskými výrobky a v zemědělsko-potravinářském průmyslu má Evropská unie prostřednictvím mnohostranné spolupráce v rámci Světové obchodní organizace zájem účastnit se na vytváření obchodních nařízení a usilovat o obecnou a vyváženou dohodu mezi všemi sektory a účastníky jednání,
 1. vítá soudržnost Evropské unie během této 6. ministerské schůze WTO; připomíná, že ministerské prohlášení z Hongkongu je pouze jednou z fází rozvojového programu z Dohá a že v této souvislosti je rovnováha mezi jednotlivými oblastmi jednávání nezbytným cílem; lituje však, že dosah ministerského prohlášení týkajícího se oblasti rozvoje je omezený a že neexistuje celková nabídka ze strany hlavních partnerů Evropské unie po vzoru významného příspěvku Společenství ze dne 28. října 2005, zejména pokud jde o zemědělství;
 2. bere v úvahu význam, který mají budoucí lhůty pro stanovení způsobů jednání, a nutnost

vyvážených závazků v rámci zemědělské oblasti; připomíná Komisi, že tyto způsoby nesmí v žádném případě znovu zpochybnit evropský zemědělský model, ani multifunkční ráz zemědělství;

3. zdůrazňuje, že závazky přijaté Komisí během jednání ohledně zemědělství v rámci Světové obchodní organizace nemohou přesáhnout rámec platného režimu SZP ani jejího pověření pro jednání;
4. soudí, že je nutné zachovat podmíněčný charakter současné nabídky Komise v rámci programu Dohá pro rozvoj a zároveň i možnost stáhnout tuto nabídku během jednání v případě neexistence uspokojujících nabídek ze strany ostatních partnerů ve Světové obchodní organizaci;
5. připomíná, že úsilí, které již vynaložili výrobci Společenství v průběhu postupných reforem SZP, představuje zásadní pomoc ve prospěch jednání; že tento přínos musí být využit Evropskou unií k hledání vyvážené dohody a že tedy EU bude moci věnovat méně úsilí ostatním oblastem jednání o zemědělství, zejména přístupu na trh;
6. připomíná význam lucemburské dohody pro reformu SZP, a trvá proto na nutnosti definovat opatření obsažená v „zelené skříňce“, včetně nevázané podpory;
7. domnívá se, že Evropská unie již nyní završila významné snahy o omezení vnitřní podpory, které způsobí narušení výměn, a že je tedy nutné, aby podmínky, které musí být stanoveny k 30. dubnu, byly dostatečně dynamické na to, aby přiměly ostatní průmyslové země, zejména ty nejméně významnější z nich, přistoupit k reformám jejich vnitřních politik;
8. zdůrazňuje význam závazku všech členů WTO zrušit do roku 2013 všechny typy vývozních subvencí a také význam přesného stanovení jasných a omezujících postupů týkajících se opatření, která mají obdobný vliv jako státní obchodní podniky či monopoly na vývoz, vývozní úvěry a potravinová pomoc;
9. upozorňuje Komisi na přiměřenou definici způsobů zrušení vývozních subvencí vzhledem k důsledkům v oblasti řízení trhů; žádá v této souvislosti Komisi, aby informovala Parlament o svých záměrech v této věci za účelem zachování hospodářské a sociální rovnováhy zemědělských postupů Společenství;
10. domnívá se, že přístup na trh má velký význam pro jednání a pro provedení reformy SZP; že za těchto podmínek musí být obecný rámec snížení celních poplatků zvážen vzhledem k úsilí všech členů WTO vynaloženému při jednání o různých oblastech zemědělství a k úsilí Evropské unie v souvislosti s vnitřní podporou a podporou hospodářské soutěže v oblasti vývozu; ale zároveň musí být zachována možnost vystavit dovážené výrobky stejným požadavkům jako výrobky domácí;
11. doporučuje vzhledem k drastickému tarifnímu snížení navrženému pro zemědělské výrobky v rámci Světové obchodní organizace, aby podmínky přístupu na trh byly vymezeny z preventivního důvodu za účelem zabránění ekonomickému, ekologickému a sociálnímu dumpingu; navrhuje proto uplatňovat poplatky za dovoz zemědělských výrobků, zvláště prostřednictvím zvláštní ochranné klauzule, pokud by byly podmínky výroby v rozporu s lidskými právy, s mezinárodními dohodami či s evropskou legislativou

o ochraně fauny a životního prostředí ; navrhuje věnovat výnos z takovýchto poplatků oblastem bezpečnosti potravin a rozvoji venkova v dotčených rozvojových zemích za účelem prevence výskytu krizí;

12. vybízí Komisi, aby s ohledem na ekonomické zájmy členských států stanovila seznam citlivých zemědělských výrobků, na které se bude vztahovat nižší liberalizace než na ostatní výrobky, a aby použila zvláštní ochrannou klauzuli na zemědělské výrobky, jejichž současná tarifní ochrana není dostatečná či nebude z pohledu provedených analýz nadále dostatečná po splnění závazků tarifního snížení;
13. lituje, že Evropská unie nebyla schopná uznat neobchodní aspekty v ministerském prohlášení ani ve svém pracovním programu na další měsíce ; vybízí Komisi, aby věnovala větší váhu této otázce během příštích jednání;
14. lituje, že podle rámce přijatého Generální radou Světové obchodní organizace dne 1. srpna 2004 nedošlo v rámci jednání k žádnému závazku ohledně neobchodních aspektů zemědělské oblasti a domnívá se, že pokrok dosažený v oblasti prodloužení a posílení ochrany geografických označení je nedostatečný;
15. soudí, že Komise musí pevně hájit „jiné než obchodní ohledy“ během jednání v rámci Světové obchodní organizace, aby bylo v této oblasti dosaženo světové shody; navíc zastává názor, že se Komise musí rovněž snažit dosáhnout přijetí požadavků Společenství, které nemají obchodní povahu, v zemích, které nepatří do Evropské unie;
16. poukazuje na to, že Institut chovu a veterinární medicíny pro tropické země odhaduje částku, kterou by měli vynaložit evropští zemědělci z důvodu dodržování norem slušného zacházení se zvířaty a jiných neobchodních aspektů, asi na 10 miliard EUR; zdůrazňuje jasné narušení hospodářské soutěže, jehož oběťmi budou evropští zemědělci, pokud dovážené výrobky nebudou podléhat stejným normám jako jejich vlastní výrobky ; poukazuje na to , že vyplácení odškodného prostřednictvím „zelené kategorie“ není vhodným řešením, jelikož by se muselo ukázat, že tento způsob financování je velmi nedostatečný;
17. domnívá se, že je nezbytné, aby byla do jednání o zemědělství zahrnuta debata o vytvoření mezinárodního rejstříku vín a lihovin a také jeho rozšíření na další produkty; domnívá se, že by tento rejstřík mohl být spolu s jinými výrobky vysoké kvality základem politiky Společenství, která by propagovala kvalitní produkty na světovém trhu; rovněž žádá, aby byly řádně zohledněny vývozní zájmy evropských produktů;
18. shledává, že je třeba, aby Evropská unie posílila své vztahy se zeměmi, se kterými sdílíme společnou představu o zemědělství, zejména s členskými zeměmi G10 a zeměmi AKT; domnívá se v této souvislosti, že otevření trhu Společenství plynoucí z nových závazků by mělo být vyhrazeno především nejméně rozvinutým zemím a zemím AKT; připomíná, aby byly řádně zohledněny problémy spojené s poklesem preferenční marže, která je jim poskytována;
19. připomíná, že cílem rozvojového programu z Dohy je lepší začlenění rozvojových zemí do mezinárodního obchodu; domnívá se, že dosažení tohoto cíle vyžaduje aktivní účast průmyslových a transformujících se zemí; v této souvislosti vítá dohodu, ke které došlo v

Hongkongu ohledně otevření trhů pro produkty pocházející z nejméně rozvinutých zemí, a skutečnost, že během ministerské konference bylo možné nalézt počátek řešení problému s bavlnou, na který poukázaly africké země; považuje však úsilí Spojených států za jednoznačně nedostatečné; připomíná tedy Komisi, že je třeba najít řešení, která budou přiměřenější daným problémům;

20. soudí, že je zapotřebí rozlišovat mezi rozvojovými zeměmi a vyžadovat od nich v oblasti liberalizace závazky úměrné jejich úrovni rozvoje, jejich ekonomickému potenciálu a konkurenceschopnosti jejich průmyslu a jejich vývozu ; je toho názoru, že velcí zemědělství výrobci a velcí vývozci (jako Indie, Brazílie a Čína) by se měli zavázat k širší liberalizaci než například čistí dovozci potravinářských výrobků;
21. soudí, že veškeré ústupky rozvojovým zemím a nejméně rozvinutým zemím by měly podléhat přísnému dodržování pravidel původu a mechanismu prevence trojstranných obchodních postupů;
22. soudí, že během jednání musí Komise zaručit neustálou informovanost členských států v zájmu průhlednosti, zejména během přijímání zásadních závazků; je toho názoru, že účinné uplatňování pověření jednat ze strany Komise musí být stvrzeno pravidelnými poradami se členskými státy;
23. žádá Komisi, aby Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova sdělila vyhodnocení následků výhod, které poskytla Evropská unie v hospodářské a sociální oblasti; rovněž ji žádá, aby tento výbor pravidelně zpravovala o vývoji debat;
24. žádá konečně předsedu Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, aby toto stanovisko předal předsedovi Výboru pro mezinárodní obchod.

ODŮVODNĚNÍ

6. ministerská konference Světové obchodní organizace (WTO) na závěr přijala společné prohlášení členských zemí WTO.

Toto prohlášení, které potvrzuje rozhodnutí přijaté Generální radou WTO dne 1. srpna 2004, je důležitou etapou v procesu Rozvojové agendy z Dohá, která byla stanovena prohlášením ze dne 14. listopadu 2001 přijatým na závěr 4. schůze na úrovni ministrů.

Členské státy WTO dospěly ke společnému prohlášení díky vytrvalému úsilí Evropské unie s cílem zahrnout do prohlášení přesně stanovené závazky, které nejhudším zemím umožní lépe se podílet na rostoucím světovém obchodu.

Partneři Evropské unie vzali její postoj v úvahu díky soudržnosti orgánů Společenství: Parlamentu, Rady a Komise. Tento jednotný postoj je dnes o to důležitější, že ministerské prohlášení předpokládá urychlení jednání s cílem ukončit toto kolo koncem tohoto roku.

Během této 6. ministerské konference se členské země WTO dohodly na třech základních bodech, které umožní pokročit v jednáních:

1. souběžné a postupné zrušení vývozních subvencí v jakékoli podobě a právních předpisů, které se se stejným účinkem týkají všech vývozních opatření, do konce roku 2013,
2. zavedení specifického režimu umožňujícího přístup na trh pro výrobky z nejméně rozvinutých zemí, který i po zpřístupnění pokryje pouze 97 % tarifních položek, nicméně pro nejméně rozvinuté země je první důležitou etapou,
3. a konečně začít hledat řešení problému s bavlnou, který pro africké země představuje citlivou záležitost.

Ministerské prohlášení dále vymezilo pracovní harmonogram, který stanoví následující lhůty, co se týče zemědělství:

do 30. dubna 2006 musí účastníci jednání stanovit číselně vyjádřené údaje, co se týče:

- domácí podpory: stanovení pásem pro uplatňování postupného snižování a míry snižování, pokud jde o celková opatření na podporu a celkové snížení domácí podpory, která narušuje rovnováhu obchodních výměn,
- konkurenceschopnosti při vývozu: stanovení právních předpisů týkajících vývozních úvěrů nebo pojistných programů, státních obchodních podniků, které se podílejí na vývozu, a potravinové pomoci a pravidel pro souběžné a postupné zrušení vývozních subvencí v jakékoli podobě,
- přístupu na trh: stanovení pásem pro snížení celních sazeb, míra snížení cla, zacházení s citlivými produkty a s produkty specifickými pro rozvojové země a mechanismus týkající se doložky zvláštní ochrany,
- speciální a diferencovaný přístup k rozvojovým zemím, pokud jde o tři aspekty jednání v oblasti zemědělství.

do 31. července 2006 musí členské státy WTO předložit číselně vyjádřené nabídky vypracované na základě takto stanovených pravidel.

Všechny diskuse týkající se seznamu ústupků musí proběhnout na podzim letošního roku s cílem umožnit ukončení jednacího kola zahájeného v Dohá do 31. prosince 2006.

V této souvislosti je nezbytné, aby se Evropská unie aktivně podílela na diskusích o způsobech jednání, které vyústí ve vypracování seznamu ústupků.

K dohodě v obchodních jednáních lze dospět pouze na základě rovnováhy ve třech oblastech:

- obecná rovnováha v rámci jednání s cílem dodržovat zásadu jediného závazku,
- rovnováha v rámci jednání v oblasti zemědělství zohledňující úsilí, které již vynaložili výrobci v Evropské unii prostřednictvím postupných reforem, a zachovávající reformu SZP a multifunkční povahu zemědělství
- a nakonec rovnováha v rámci úsilí, které vynaložily členské státy WTO, s ohledem na jejich možnosti účastnit se jednání a na jejich stupeň rozvinutosti. Z tohoto důvodu je důležité zhodnotit podmínky odlišného zacházení s rozvojovými zeměmi a omezit

následky liberalizace obchodu, která narušuje výhody poskytnuté zemím, jež uzavřely preferenční dohody s Evropskou unií.

Soudržnost, kterou prokázaly orgány Evropské unie během 6. ministerské konference WTO, musí být zachována. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby Evropská komise, bude-li třeba, informovala Výbor pro zemědělství Evropského parlamentu o pokrocích dosažených při jednáních.

POSTUP

Název	Hodnocení jednacího kola z Dohá po konání ministerské konference WTO v Hongkongu
Číslo postupu	2005/2247(INI)
Příslušný výbor	INTA
Výbor, který vypracoval stanovisko Datum oznámení na zasedání	AGRI 15.12.2005
Navrhovatel Datum jmenování	Joseph Daul 23.11.2005
Projednáni ve výboru	20.2.2006
Datum přijetí	20.2.2006
Výsledek závěrečného hlasování	+ : 21 - : - 0 : -
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Marie-Hélène Aubert, Peter Baco, Katerina Batzeli, Joseph Daul, Albert Deß, Carmen Fraga Estévez, Jean-Claude Fruteau, Elisabeth Jeggle, Heinz Kindermann, Stéphane Le Foll, Albert Jan Maat, Mairead McGuinness, Neil Parish, María Isabel Salinas García, Willem Schuth, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella, Jeffrey Titford
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Jan Mulder, James Nicholson, Zdzisław Zbigniew Podkański
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)	

POSTUP

Název	Hodnocení jednacího kola z Dohá po konání ministerské konference WTO v Hongkongu			
Číslo postupu	2005/2247(INI)			
Základ v jednacím řádu	článek 45			
Příslušný výbor Datum, kdy bylo na zasedání oznámeno udělení svolení	INTA 15.12.2005			
Výbor(y) požádaný(é) o stanovisko Datum oznámení na zasedání	DEVE 15.12.2005	ECON 2.2.2006	ITRE 15.12.2005	AGRI 15.12.2005
Nezaujaté stanovisko Datum rozhodnutí				
Užší spolupráce Datum oznámení na zasedání	ne			
Návrh(y) usnesení začleněný (é) do zprávy				
Zpravodaj Datum jmenování	Georgios Papastamkos 13.6.2005			
Předchozí zpravodaj(ové)				
Projednání ve výboru	23.11.2005	25.1.2006	21.2.2006	
Datum přijetí	22.2.2006			
Výsledek hlasování	+: 24 -: 2 0: 2			
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Jean-Pierre Audy, Enrique Barón Crespo, Daniel Caspary, Françoise Castex, Nigel Farage, Christofer Fjellner, Glyn Ford, Béla Glattfelder, Jacky Henin, Syed Kamall, Sajjad Karim, Erika Mann, Helmuth Markov, David Martin, Javier Moreno Sánchez, Georgios Papastamkos, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Bogusław Rogalski, Tokia Saïfi, Robert Sturdy, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Zbigniew Zaleski			
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Panagiotis Beglitis, Jorgo Chatzimarkakis, Pierre Jonckheer, Maria Martens, Zuzana Roithová, Antolín Sánchez Presedo, Frithjof Schmidt			
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Seán Ó Neachtain			
Datum předložení – A6	1.3.2006		A6-0051/2006	